

୨୬ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୧ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍, ଲକ୍ଷ୍ନ

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ଖଲିଫା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫାରୁକ୍ (ପୃଥକକାରୀ) ହଜରତ ଉମର ବିନ୍ ଖତାବ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅର୍ଦୁହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ବାଦ୍ଫଉଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ ରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଜନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମତ୍ ଅଲୈହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍ସୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲଜ୍ଜାଲ୍ଲିନ୍

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଓ ସୁରା ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଦରବାରରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଜ୍ଞାନ ରଖୁଥିବା (ବିଦ୍ୱାନ) ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବେଶ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥିଲା, ତେବେ ସେ ଯୁବକ ହେଉ ଅବା ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି । ହୁର୍ ବିନ୍ କୈଶ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ବସାଉଠା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଅଇୟନା ବିନ୍ ହୁସୈନ୍ ବିନ୍ ହୁଜେଫା ନିଜ ପୁତ୍ରୁର ହୁର୍ ବିନ୍ କୈଶଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଦରବାରରେ ହାଜର ହୋଇ କହିଲେ; ଆପଣ ନ୍ୟାୟ ପରାୟଣ ଭାବରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେ ହୁର୍ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କହିଲେ; ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ପ୍ରିୟ ନବା ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି, ଖୁଜିଲ୍ ଅଫ୍ଫା ଓ୍ବାମୁର୍ ବିଲ୍ଉରଫେ ଓ୍ବାଆରିଦ୍ ଅନିଲ୍ ଜାହିଲିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମା ଆଚରଣ କର ଏବଂ ଉତ୍ତମ କଥା କୁହ ତଥା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କର । ଏହି ଅଇୟନା ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ସେହିସ୍ଥଳେ ଅଟକି ଗଲେ କାରଣ ଆପଣ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମାଦେଶ ଶୁଣି ଅଟକି ଯାଇଥାନ୍ତି

ଜମାଅତ ଅହେମଦିୟାର ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୁହନ୍ତି; ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ଜଣେ ଅଧକ୍ଷକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ଜହ୍ନୁଦ୍ (ବଧକାରୀ)କୁ ଡକାଇଲେ । ତାହା ଦେଖି ଜଣେ ଦଶ ବର୍ଷର ବାଳକ କହି ଉଠିଲା, ଓଲ୍ଜାଜିମିନଲ୍ ଗୈଜା ଓଆରିଦ୍ ଅନିଲ୍ ଜାହିଲିନା ହାଜା ମିନଲ୍ ଜାହିଲିନ୍ । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଚେହେରା ଲାଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ଆପଣ ନିରବ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନକୁ ତେଜାୟାନ କରିବା ସକାଶେ ନିଜ ଦରବାରକୁ ଡାକି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ନେଉଥିଲେ ।

ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ବୈତୁଲ୍ ମାଲର ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଓ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଜାଗ ଓ ସତର୍କ ରହୁଥିଲେ । ଏକଦା ଆପଣଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ଲାସ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା, ଯାହାକୁ ଆପଣ ପାନ କଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲା ? ଆପଣଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଏହା ଜକାତ୍ ଓଟ'ର ଅଟେ । ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ଆପଣ କହିଲେ; ଜକାତ୍ ଖୁର ପାନ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ । ଅତଏବ ଆପଣ ତଣ୍ଡିରେ ଆଙ୍ଗୁଳି ପୁରାଇ ପାନ କରିଥିବା ଖୁର ଓଗାଳି ଦେଲେ । ଏକଦା ଆପଣଙ୍କ ଉପଚାର ନିମନ୍ତେ ମଧୁ ସେବନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଗଲା, ଯାହାକି ବୈତୁଲ୍ ମାଲ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନାଅନୁମତିରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅବୈଧ ବୋଲି ମନେକଲେ । ଏକଦା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତାପରେ, ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଓଟକୁ ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ ଘଉଡ଼ାଇ ଚାରଣ ଭୂମିରେ ପହଂଚାଇ ଦେଲେ । କାରଣ ଖୋଲା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ସେମାନେ ନିଖୋଜ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଥିଲା । ଆପଣ ହଜରତ ଉସମାନ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ କହିଲେ; ଏହା ମୋର କାମ, ମୁଁ ହିଁ କରିବି ।

ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦିନୀ କୁହନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି, ମାୟାଦା, ଗୌରବ ଓ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ସବୁକିଛି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ପାସୋରି ଦେଲେ । ସଇଦ୍ ବିନ୍ ମୁସେବି ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ହଜରତ ଉମର କଣେ ଯହୁଦି ଓ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଝଗଡ଼ା (କଳହ)ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ଯାଇ ଯହୁଦି ସପକ୍ଷରେ ନିଜର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶୁଣାଇଥିଲେ । ହଜରତ ଅନସ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ହଜରତ ଉମରୋ ବିନ୍ ଆସ ବର୍ଷନା ପୁତ୍ର ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ଜଣେ ମିଶର ଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯିବାରୁ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଚାବୁକ୍ ମାରିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଆସିବାରୁ ଆପଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମିଶରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଉମରୋ ବିନ୍ ଆସ ବର୍ଷନା ପୁତ୍ରକୁ ସେହିପରି ଚାବୁକ୍ ମାରିବେ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନା ଦରଜ ରହିଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ; ହେ ଉମର ଯଦି ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ଦୁର୍ବଳତା ପରିଲକ୍ଷିତ କରିବୁ ତେବେ ସ୍ୱୟଂ ତାହାକୁ ନିଜ ଖଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ଦୂର କରିବୁ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କଲେ, ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ କୃପାରୁ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଏକଦା ହଜରତ ଉମର କହିଲେ, ମୋ ନିକଟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ଯେ ମୋ ଦୋଷତୁଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୋତେ ଅବଗତ କରାଇବ । ହଜରତ ଉମର ଆଉ ଏକ କଥା ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯେ ଆପଣ କହିଲେ; ମୋର ଭୟ ରହିଛି ଯେ ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କରିବସେ ଏବଂ ମୋତେ ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେହି ସତ୍‌ମାର୍ଗୀ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବାରୁ ନିରବ ରୁହେ ।

ଦିନେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଲେ; ହେ ଉମର ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର । କେତେକ ଲୋକ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ରୁପ୍ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର କହିଲେ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ହେଲେ ଉତ୍ତମ ନୁହଁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଦୋଷତୁଟି ଦେଖି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ ନକର ଓ ମୌନ ରହିଯାଅ । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଉତ୍ତମ ନୁହନ୍ତି ଯଦି ଆମେ ସେହି ଦୋଷତୁଟି ପ୍ରତି ଅମନଯୋଗ କରିବା । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ଅବାହର ଓ ଅଯଥା କଥା କୁହ ନାହିଁ ବରଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଥା କୁହ ଯେ ତୁମ କହିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?

ହଜରତ ଉମର ଧାର୍ମିକ ମାମଲାରେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ବିଶେଷ ଖୁଆଲ ରଖୁଥିଲେ । ସିକନ୍ଦରିୟା ବିଜୟ ପରେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଥିବା କଏଦୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅ ତେବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହା ବିପରୀତ ଯେ ସ୍ୱଧର୍ମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବ ତାହାକୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଅନେକ କଏଦୀ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ । ଜଣେ ଅଭାବି ଚୂଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀ ମହିଳା ଯେ ନିଜ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ଡାକରା ଦିଆଗଲା । ସେଥିଅନ୍ତେ କ୍ଷମା ଯାଚନା କଲେ ଯେ ତାହାର ଏହି ବିବଶତା ତାହାକୁ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନକରୁ । ନିଜର ଜଣେ ଇସାୟା କ୍ରୀତଦାସ ଅଶକ୍ ନାମିକୁ ଆପଣ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ କହିବାରୁ ସେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା । ଏଥିରେ ଆପଣ କହିଲେ; ଲାଲକରାହା ଫିଦ୍‌ଦିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା ନାହିଁ । ହଜରତ ଉମର ନିଜ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ବେଳକୁ ସେହି କ୍ରୀତଦାସକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦେଇଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ଜୀବଜନ୍ମୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଓଟର ପିଠିରେ ଆଘାତ ଲାଗିଥିବାର ଆପଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଅତଏବ ଆପଣ କହିଲେ; ଏଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଭୟଭୀତ ରହିଛି । ଏକଦା ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ ଗୋଟିଏ ବାହନକୁ ଧରି ଯାଉ ଯାଉ ଦୌଡ଼ାଇ (ବଜାର)ରୁ ମାଛ କିଣି ଆଣିଲେ । ଆପଣ ଉକ୍ତ ବାହନର ମଥାକୁ ଦେଖି ତା' ଅବସ୍ଥା ବୁଝିପାରିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାଛ ଚାଖିବାକୁ ଦେଲେ, ଆପଣ ତାହା ସେବନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଯେ ମୋ ପାଇଁ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ନିରାହ ପ୍ରାଣୀକୁ କଷ୍ଟ ଦେଲ ।

ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦୀ^୨ କୁହନ୍ତି; ଏକଦା ଜଣେ ଯହୁଦୀ କହିଲେ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଏପରି ଏକ ପଂକ୍ତି ରହିଛି, ଯେ ଯଦି ତାହା ଆମ ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ରହିଥାନ୍ତା ତେବେ ଆମେ ସେହି ଦିନକୁ ଇଦ୍ ରୂପେ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତୁ । ହଜରତ ଉମର^୨ କହିଲେ; ତାହା କେଉଁ ପଂକ୍ତି ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଅଲ୍ ସୋମା ଅକମଲ୍ତୁ ଲକୁମ୍ ଦିନକୁମ୍ । ଏଥିରେ ଆପଣ କହିଲେ; ତାହା ତ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଇଦ୍ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତିଟି ଜୁମା ଓ ଅରଫା'ର ଦିନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

କେତେକ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର^୨ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ? କାରଣ ହଜରତ ଉମର^୨ ପରାମର୍ଶ ନନେଇ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନଥିଲେ । ହଜରତ କବିସା ବିନ୍ ଜାବିର^୨ କୁହନ୍ତି; ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ କୁରଆନ ପାଠ କରୁଥିବା, ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ବୁଝୁଥିବା ଓ ଉତ୍ତମ ଉପଦେଷ୍ଟା ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ । ହଜରତ ହୁସୈନ ବଶରୀ କୁହନ୍ତି; ଯଦି ତୁମେ ନିଜ ବୈଠକଗୁଡ଼ିକୁ ସୁବାସିତ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ୁଛ ତେବେ ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କର ବହୁତ ଚର୍ଚ୍ଚା କର । ମୁଜାହିଦ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କ ସମୟ କାଳରେ ଶୈତାନ କବଳିତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ ଶୈତାନ ଆନନ୍ଦରେ ତିଆଁ ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଅଲୀ ମୁହମ୍ମଦ ସଲାବା ଲେଖୁଛନ୍ତି; ହଜରତ ଉମର^୨ ଇସଲାମୀୟ ପରମ୍ପରାର ଜଣେ ମହାନ ପ୍ରତିପାଳକ ଥିଲେ । ଆପଣ କବିତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର^୨ ପ୍ରେମରାଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତାରୁ ଭଦ୍ର ମହିଲାମାନଙ୍କ ନାମ ନେବା ପ୍ରଥାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶର ଉଲଙ୍ଘନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କ ସୁଗୁଣ ଓ ମହାତ୍ମ୍ୟତା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦୀ^୨ କୁହନ୍ତି; କେତେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୂଳକ ଘଟଣା ଥରକେ ପ୍ରକାଶପାଉ ଅବା କୁମାନ୍ଦରେ ଅବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ, ଯେପରିକି ଆମ ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୨ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଯେ କୈଶର ଓ କିସରା'ର ଗନ୍ତାଘର ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରଖାଯିବ । ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପୂରଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୨ଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗବାସ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ହଜୁର^୨ କୈଶର ଓ କିସରା'ର ଉକ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ଘରକୁ ଦେଖି ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଚାବିକାଠିକୁ ଦେଖି ନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ବିଧି ବିଧାନ ଥିଲା ଯେ ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କୁ ସେହି ଚାବିକାଠି ମିଳିବ କାରଣ ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତିରୂପ ସ୍ୱରୂପ ହଜୁର^୨ଙ୍କର ହିଁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲା । ଅତଏବ ଏିଶୀ ଜଗତରେ ହଜରତ ଉମର^୨ଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ହଜୁର^୨ଙ୍କର ହସ୍ତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦୀ^୨ କୁହନ୍ତି; ଅଲ୍ଲୀୟତାଲା ହଜରତ ଅବୁବକର^୨, ହଜରତ ଉମର^୨ ଓ ଜୁନ୍ନ ନୁରୈନ (ଦୁଇ ଜ୍ୟୋତିଧାରୀ)ଙ୍କୁ ଇସଲାମର ଦ୍ୱାର ଓ ନବା ଶିରୋମଣି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୨ଙ୍କ ସେନା ଦଳର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ଅତଏବ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଗାରିମାର ଅନାଦର, ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ତେବେ ମୋତେ ତାହାର ଦୁର୍ଗତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ନଷ୍ଟ ହେବାର ଭୟ ରହିଛି । ଇସଲାମର ସମସ୍ତ ଖଲିଫା ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ନବା ଶିରୋମଣି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୨ଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ । ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲୀୟତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସେସବୁକିଛି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହାକି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ମିଳି ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦୀ^୨ କୁହନ୍ତି; ଶିଆ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଏହି ମତ ପୋଷଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକର^୨ ଅବା ହଜରତ ଉମର^୨, ହଜରତ ଅଲୀ^୨ ଅଥବା ହଜରତ ଫାତିମା^୨ଙ୍କର ଅଧିକାର ଆତ୍ମସାତ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ତେବେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନ୍ୟାୟ ପରାୟଣତାକୁ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ହରେଇ ଦେଲା ଏବଂ ଭ୍ରମ ଧାରଣାକୁ ଆପଣାଇ ନେଲା । ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ ପଥର ପଥକ ହେଲା, ସତ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକର^୨ ଓ ହଜରତ ଉମର^୨ ଉଭୟେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଭୟକୁ ନିଜ ମାର୍ଗ ଓ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣକୁ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିନେଇଥିଲେ । ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ଇସଲାମର ଗୌରବ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ରଖିବା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବୀ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଧର୍ମର ଧୂଳି ଉଜଡ଼ର କରିବାରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ପାଇ ନାହିଁ । ଦେଖ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ} କିଭଳି ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ବିରାଜିତ ରହିଛନ୍ତି । ଉଭୟେ ଏଭଳି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସମାଧି ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ହଜରତ ମୁସା ^{ଅ.ସ} ଓ ଇଶା ^{ଅ.ସ} ଜୀବିତ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେହିସ୍ଥଳେ ସମାଧି ପାଇବାକୁ ଇର୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣରେ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଦୟା ପୂର୍ବକ ଥିଲା, ଯାହାକି କେବଳ ଏହି ଦୁଇ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ଲାଭ ହେଲା । ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରୁଣା ଇଜିତ କରୁଅଛି । ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୟାର ଚନ୍ଦର ଚିର କାଳ ପାଇଁ ଢାଳି ଦେଇଛି ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଅ.ସ} କୁହନ୍ତି; ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପରେ ଇସଲାମର ଯେଉଁଭଳି ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହେବା କଥା ତାହା କେବଳ ପ୍ରଥମ ତିନି ଖଲିଫାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହେଲା । ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ} ଯେଭଳି ଉନ୍ନତି ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯଦିତ ତାହା କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସଫଳତାର ପଥ ତ’ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସତ୍ୟବାଦୀ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କରି ତାହାକୁ ସୁଗମ ସମତୁଳ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ପଥରେ ହଜରତ ଉମର ବିଜୟର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ତାହାର ଶିଖରରେ ପହଂଚି ଯାଇଥିଲେ ।

ହଜରତ ମୌଲବୀ ଅବୁଲ କରିମ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଏକଦା ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଅ.ସ}ଙ୍କୁ କହିଲେ କ’ଣ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଠାରୁ ବଡ଼ (ଉଚ୍ଚ) ଓ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପରି (ଉପାଧି)ରେ ନିକଟତର ମଣିବୁ? ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ମୁଖମଣ୍ଡଳର ରଙ୍ଗ ବଦଳିଗଲା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ବ୍ୟସ୍ତବିବ୍ରତର ଭାବ ପରିପ୍ରକାଶ ହେଲା । ଆପଣ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଛ’ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ମହାତ୍ମ୍ୟତା, ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଓ ନିଜ ଦାସତ୍ଵ ତଥା ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସାମାନ୍ୟତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ସୁଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ; ମୋ ପାଇଁ ଏହି ଗର୍ବ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ (ନିକଟରେ) ସମାଧି ଲାଭ କରନ୍ତି କି ? ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା... ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକୃତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଲାଭ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଦ୍ୟାବଧି ହଜୁର ^{ସ.ଅ} ପୁନର୍ବାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ କି ଯଦ୍ଵାରା କେହି ତାଙ୍କର ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ପରି ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି, ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣନ୍ତା ।

ଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ଏହି ଖୁତବାର କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆଜି ଏଠାରେ ହଜରତ ଉମର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଅଲୋଚ୍ୟ ଜୀବନୀ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଶେଷ ହେଲା । ଆସନ୍ତାରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଇନ୍‌ଶା ଅଲ୍ଲାଃ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓ ନସ୍‌ତରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ଯୁଜ୍‌ଲିଲ୍ଲହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମ୍‌ଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଈଜିଲ୍ କୁରବା ଓୟନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଈ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବରଇ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ଯସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ଯିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

